

og har sagt: O.k., vi har godt nok meget længe skældt Socialdemokratiet ud for at ville gøre noget aktivt og fremrykke nogle investeringer. Nu vil vi også gå lidt ad den vej, men vi vil alligevel ikke gå hele vejen.

Kl. 14.50

Det, jeg gerne vil høre finansministeren fortælle i dag, er: Hvad vil regeringen gøre, for at vi kan få et overskud af en fornuftig størrelse tilbage? Hvordan vil man rette op på statens finanser?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Når man siger, det går godt i Danmark, er det set i forhold til andre lande, for hver eneste ledig er én ledig for meget.

Det, der påvirker dansk økonomi, er det konjunkturforløb, vi ser i landene omkring os; det er det, der præger dansk økonomi. Vi har i virkeligheden været så heldige, at vi har haft det, der hedder sunde offentlige finanser, og det vil sige, at vi er i stand til at leve med, at indtægtsgrundlaget viger som følge af konjunkturerne, og i øvrigt også kan leve med, at udgifterne til forsørgelse kan stige som følge af konjunkturerne. Det skyldes de sunde offentlige finanser.

Jeg forstår godt spørgeren, for det reelle overskud på statens saldo for 2002, altså regeringens første år, er det største nogen sinde. Det er aldrig overgået i danmarkshistorien. Men det overskud, der tegner sig for 2003, er større end noget overskud, den tidligere regering på noget tidspunkt har oplevet, når vi taler om det, der hedder den strukturelle saldo, som er rensset for engangsforbedringer. Det er det største nogen sinde, det er ca. 14,8 mia. kr., når det er rensset for engangsindtægter.

Jeg forstår godt problemet, når man taler om, at der mangler penge. Sandheden er den, at der er flere penge, end den tidligere regering nogen sinde har haft, men når tallet kunne være større dengang, var det, fordi man fremrykkede indbetalinger fra moms og fra afgifter og skat, så man kunne have 13 måneders indtægter og 12 måneders udgifter. Men de fiflerier benytter denne regering sig ikke af.

Derfor må jeg sige, at de udsving, der forekommer, er fuldstændig indeholdt i det, der hedder den langsigtede trend, altså sunde offentlige finanser. Sådan er det bygget op, så der er ikke tale om, at man foretager særlige foranstaltninger af hensyn til udviklingen på dagsalderen eller den offentlige sektors saldo. Der er brug for, at de automatiske stabilisatorer, som

det hedder i fagsproget, kan arbejde, og det kan de med en sund offentlig økonomi som grundlag.

Nicolai Wammen (S):

Forvirringen breder sig, når finansministeren har ordet, men jeg vil bare sige, at jeg håber, finansministeren er enig i, at en afgørende forudsætning for, at vi også fremover kan have sunde finanser – også med de store skattelettelser, regeringen har givet, selv om den ikke har penge til dem, men håber at få dem – er, at vi får flere personer i arbejdsstyrken.

Jeg vil godt høre finansministerens reaktion på, at senioranalytiker Jes Asmussen fra Nordea har sagt: »Regeringen er set med vore øjne alt for optimistisk med et skøn for væksten i arbejdsstyrken på i alt 24.000 personer i 2003 og 2004. Vi venter, at arbejdsstyrken vil kunne stige med 8.000 personer, præcis som vismændene.«

Jeg vil gerne bede finansministeren om at forklare, hvordan det hænger sammen med de sunde finanser, han netop har udtalt sig så nydeligt om.

Jacob Buksti (S):

Tidligere i dag har vi under spørgsmål til statsministeren drøftet spørgsmålet om den mulige fremrykning af offentlige investeringer, og vi forstod det sådan, at det var for at sikre, at der kunne komme en merbeskæftigelse. Hvorvidt det var en lempelse, var måske et spørgsmål om sproglig definition, sagde statsministeren.

Jeg forstår på finansministeren, at sådan set er alting godt med de offentlige finanser. Jeg vil bare spørge finansministeren, om finansministeren så er enig i, at det er fornuftigt, at man fremrykker disse offentlige investeringer af hensyn til bekæmpelse af ledigheden og fremme af beskæftigelsen, og om finansministeren føler sig fuldstændig tryk ved den finanspolitiske lempelse, der gennemføres, når man tager i betragtning, at så sent som i går var finansministeren citeret for i Jyllands-Posten, at der ikke er plads til en finanspolitisk lempelse.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Hvis man tager den økonomiske redegørelse, er der i virkeligheden to nyheder i den – en, der var forventet, og en, der var knapt så forventet.

Den, der var mest forventet, er, at virkningen på den danske økonomi ville betyde, at man kom til at nedjustere væksten for BNP fra 1,8 pct. til 1,6 pct. Det var sådan set forventningen,